

Resûlü’n aileyle ilgili yüzü aşkın sözü vardır. Hepsi de ailinin önemini anlatır bize... Aile, insan için çok önemlidir elbette! Anadolu’da ve Hint Yarımadası’nda gelenekselleşmiş bir nikâh duası vardır! الَلّهُمَّ
اجْعَلْ
هأذَا
لْعَقْدَ
مَيْمُوناً
مُباَرَكاً
وَجْعَلْ
بَيْنَهُماَ
اُلْفَةً
وَمُحَبَّةً
وَ قَراَراَ.
وَلاَ
تَجْعَلْ
بَيْنَهُماَ
نَفْرَةً وَ
فِتْنَةً
وَفِراَراَ.
اَلَّهُمَّ
الِفْ
بَيْنَهُماَ
كَماَ
اَلَّفْتَ
بَيْنَ آدَمَ
وَ حَوّاَءَ.
وَكَماَاَلََ
ّفْتَ بَيْنَ
مُحَمَّدٍ
وَخَدِيجَةُ
الْكُبْراَ.
”Allah’ım! Bu anlaşmayı bereketli ve mübarek kıl. Yeni evlenen çifti
ülfet, muhabbet ve bağlılık duygularıyla kaynaştır. Aralarına nefret, fitne ve ayrılığın
girmesine izin verme. Tıpkı Âdem ile Havva’yı, Muhammed (sav) ile
Hatîcetü’l-Kübrâ’yı ve Ali ile
Fâtimatü’z-Zehrâ’yı kaynaştırdığın gibi...” Biz bu duada Hz.
Ali’nın Fâtıma’ya olan sevgisini görürüz. Hz.
Fâtıma’nın eşine olan aşğını duyarız. Her nikâh kıydığında duamız,
Âdem ve Havva’nın, Allah Resûlü ile Hatice validemizin ve Hz. Ali ile Hz.
Fâtıma’nın mutlu yuvalarının yâdı olur... Bütün peygamberler
aileleriyle bütünleşmiştir. İbrâhim Peygamber’in baba şefkatı ile bereketli
sofrasının etrafında ailesini ve misafirlerini toplaması, herkesten önce babası Azer’i
tevhide davet etmesi...[\[6\]](#) Yusuf Peygamber’in yaptıkları her şeye rağmen kardeşlerini
affetmesi,[\[7\]](#) Yakub Peygamber’in çocukları Yusuf ve Bünyamin için
çırkınlığı ve döktüğü gözyaşları...[\[8\]](#) Nuh
Aleyhisselâm’ın oğlu için yalvarıp yakaması,[\[9\]](#) hep aile bağlarının izah
edilemeyen gizli gücünün ifadesi değil midir? Aile olmak nereden alıyordu

guuml;cuuml;nuuml;? Allah Teâlâ’nin,
اللَّهُ
أَنَا
اللَّهُ
وَأَنَا
الرَّحْمَنُ
خَلَقْتُ
الرَّحِمَ
وَشَقَقْتُ
لَهَا &1605;ِنَ
اسْمِى
فَمَنْ
وَصَلَهَا
وَصَلْتُهُ
وَمَنْ
قَطَعَهَا
بَتَتُّهُ “Ben
Allah’im. Ben Rahmân’im. (Ana) rahmini ben yarattim. Ona kendi
(Rahmân) adımdan ad verdim. Kim akrabalık bağlarını gözetirse ben de onu
gözetirim. Kim de akraba ile bağını keserse ben de onunla bağımlı keserim.”[10]
 Buyurduğunu dile getiren Peygamber Efendimiz, bu bağın arkasındaki mânevî
güce işaret eder gibidir aslında. Bu güç, Rahmân olan Allah’ın
inayetidir. Sıla-i rahim kelimesi, aile bağını Allah’ın rahmet ipine bağlayarak bize
yüksek bir hakikati ilham ediyor işte... Arapça bir sözcük olan
“üsre” kelimesi de aile demektir... Üsre, aslında köken olarak
“zırh” demektir...[11] Aile de tıpkı korunaklı bir zırh gibi insanı maddî ve
mânevî bakımından dış dünyadan gelecek olumsuzluklara karşı korumasından
dolayı bu ismi almış olsa gerek. Peygamber Efendimizin, يَا
مَعْشَرَ
الشَّبَابِ
مَنِ
اسْتَطَاعَ
الْبَاءَةَ
فَلْيَتَزَوّ
َجْ،
فَإِنَّهُ
أَغَضُّ
لِلْبَصَرِ،
وَأَحْصَنُ
لِلْفَرْجِ،
“Ey genç topluluğu Evlenmeye gücü yetenler evlensin.
Çünkü evlenmek, gözü haramdan çevirmek ve iffeti korumak
için en iyi yoldur.”[12] şeklindeki hadisi bizlere evliliğin insanın hürmet ve
saygınlığını koruduğunu, iffetli bir hayatı koruma altına aldığına apaçık ifade etmektedir.
"Aile" sözcügü de insana her an muhtaç olduğunu hatırlatan bir
kelimedir... &1608;َوَجَدَكَ
عَٓائِلًا
فَاَغْنٰىۜ

<Rabbin seni ihtiyaç<ccedil; i<ccedil;inde bulup da zengin etmedi mi?>[13]
ayetinin anlamlarından biri de aile sıcaklığına, aile i<ccedil;indeki korunmuşluğa işaret eder.
Zenginliğin aile i<ccedil;inde saklı olduğunu anlatır. Kur'an,
وَمِنْ
اٰيَاِه۪ٓ
اَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِنْ
اَنْفُسِكُم
18; اَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُٓ
08;ا اِلَيْهَا
وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً
وَرَحْمَةًۜ
اِنَّ ف۪ي
ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُ
08;نَ <Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin i<ccedil;in
türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de
Allah'ın (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda
düşünen bir toplum i<ccedil;in elbette ibretler vardır.>[14] Demektedir.
Aile, Allah'ın varlığının en çarpıcı alâmetlerindendir. Aile, Allah'ın
rahmeti ile desteklenen, çocuklar ve temiz rızıklar bahsedilerek güzelleştirilen
mukaddes bir insanî yapıdır. İlk aile Hz. Âdem ve Hz. Havva'nın ailesi, daha ilk
andan başlayarak insanın varlığının ailede değer bulduğunu hatırlatır bize... Kendisine
kötülük yapmak istemesine rağmen kardeşine el kaldırımayan, babasının
öğüdüne kulak veren, aile bağlarını önemseyen Hâbil, Allah'ın
rızasını kazanır, onun duası, adağı bir anda makbul olur Allah katında. Hani kardeşleri
Yusuf'a, قَالُوا
تَاللّٰهِ
لَقَدْ
اٰثَرَكَ
اللّٰهُ
عَلَيْنَا
وَاِنْ
كُنَّا
لَخَاطِـ۪ٔي
06;َ <Demek Allah seni bize tercih etmiş. Çünkü biz hata
ettik.>[15] Demişlerdir ya! Sıla-i rahimi kuvvetlendirmek Allah'ın desteğini
almaktır aslında. Aile bağlarını koparmak ise, adım adım felâkete sürüklenmektir
Kâbil gibi... Tarih, zaman zaman aile bağlarının koptuğuuna da şahittir. İslâmiyet
önçesinde normal evliliklerin yanında, Zina edenler, Sapık cinsel ilişkilere girenler,
Geçici bir süreliğine evlilik sözleşmesi yapanlar, Çocuk sahibi olmak
i<ccedil;in eşini asıl bir erkeğe sunanlar Ve hatta babasının ölümünđen sonra
üvey annesiyle evlenenler insanlığa kara bir leke çalmışlardır.[16] Ayrıca aile

hayatının unutulduğu sosyal çevrelerde cinsel sapkınlık ve eğilimlere de rastlanır. İslâm dini ailenin varlığını tehdit eden tüm gayri meşru ilişkileri yasaklar.[\[17\]](#) Allah bu tür gayri meşru beraberlikleri kaldırmış, mutlu bireylerden oluşan huzurlu bir toplum için,

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ

وَالصَّالِح۪ينَ مِنْ

عِبَادِكُمْ

وَاِمَٓائِكُمْۜ اِنْ

يَكُونُوا

فُقَرَٓاءَيُغْنِهِمُاللّٰهُمِنْفَضْلِه۪ۜ

وَاللّٰهُوَالّسِعٌعَل۪يمٌ “Aranızdan bekâr olanları evlendirin...”[\[18\]](#) ayeti ile aile yuvaları kurmayı öğütlemiştir insanlığa. Resûlullah da, يَامَعْشَرَالشَّبَابِمَنِاسْتَطَاعَالْبَاءَةَفَلْيَتَزَوَّجْ ،فَإِنَّهُأَغَضُّلِلْبَصَرِ،وَأَحْصَنُلِلْفَرْجِ،وَمَنْ لََنْ لَمْيَطِعْفَعَلَيْهِبِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُلَهُ وِجَاءٌ “Ey gençler! Aranızdan evlenmeye gücü yetenler evlensin.

Çünkü evlenmek, gözü haramdan çevirmek ve ifetti korumak için en iyi yoldur...”[\[19\]](#) Sözüyile evlilik dışındaki tüm anlamsız ve nefsanî beraberliklere set çekmiştir. Aile olmak, bir bütünü tamamlamak demektir. Kur’an’ın ifadesiyle eşlerin birbirlerine örtü olmaları demektir.[\[20\]](#) Eş olmak, kişinin kendi eksikliğini kabul edip eşile tamamlanması, kemale doğru adım atması, eşinin onu bir örtü gibi sarıp sarmalamasıdır. Aile Allah’ın en büyük nimetlerindendir. Muhabbetin, neşenin

ve lezzetin paylaşılarak kıymet kazandığı yerdir. Allah Resûlü aileyi hem bir bereket kaynağı hem de büyük bir zenginlik olarak değerlendirmektedir. Efendimiz yeni evlenen bir insanı tebrik ederken, بَارَكَاللَّهُ لَكَوَبَارَكَعَلَيْكَوَجَمَعَبَيْنَكُمَافِى خَيْرٍ “Allah mübarek etsin, sana bereketler ihsan etsin, eşini de seni de hayır ve iyiliklerde ortak etsin.”[\[21\]](#) diye dua ederdi. Gerçekten aile, inanan bir insan için bereketin hiç kapanmadığı bir kapıdır. Bu kapıdan dualarla girmek, sevgi, şefkat ve merhamet duygularıyla yuvayı mâmur etmek gereklidir. Ailenin en önemli rızkı, cennetten birer meyve olan çocuklardır. Çocukların ağızı dualı anne ve babaları, bu cennet meyvesinin kıymetini hiç bilmez olur mu? Çocuklar anne ve babalara bir emanettir çünkü. Daha ilk andan itibaren anne baba, gönüllerinin tüm akllığıyla çocuklarını yuvalarına buyur ederler. Allah Resûlü, لَوْ أَنَّأَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهَا جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا . فَقُضِىَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ ، لَمْ يَضُرَّهُ “Biriniz, eşiley ilişkiye gireceğinde, "Bismillâh, Allah’im, şeytanı bizden uzak tut. Şeytanı bize bahşedeceğin rızıktan (çocuktan) da uzak tut." diye dua eder de onların (bu birleşmeden) bir çocukları olursa, şeytan o çocuğa zarar veremez.”[\[22\]](#) Buyurmaktadır. Peygamber Efendimiz bir defasında Hz. Ömer’e, asıl hazinenin altın ve gümüşte aranmaması gerektiğini anlatan şu sözleri söyemiştir: أَلاَ أُخْبِرُكَ بِخَيْرِ مَا يَكْنِزُ الْمَرْءُ الْمَرْءُ الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ إِذَا نَظَرَ إِلَيْهَا

سَرَّتْهُ
وَإِذَا
أَمَرَهَا
أَطَاعَتْهُ
وَإِذَا
غَابَ
عَنْهَا
حَفِظَتْهُ “(Ey
Ömer!) Bir kişi için olabilecek en kıymetli hazinenin ne olduğunu sana
söyaleyeyim mi? O, saliha/iyi kadındır. Kocası ona baktığı zaman içini sevinç
kaplar, kocası ondan bir şey yapmasını istediğiinde yapar, kocası yanında olmadığı zaman (onun
haklarını ve saygınlığını) korur.” [23] Allah Resûlü’nün ifadesiyle
saliha bir eş âdemoğlunun üç mutluluğundan biridir. Kötü eş ise
mutsuzluk kaynağıdır. Fakat pek çok insan gelip geçici heveslerin peşine takılır,
evliliklerini anlamsız şeyle üzerine kurmaya kalkar. Efendimiz kendi toplumundaki eğilimleri
dikkate alarak ashâbına şöyle seslenmiştir:
تُنْكَحُ
الْمَرْأَةُ
لأَرْبَعٍ
لِمَالِهَا
وَلِحَسَبِهِ
َا
وَلِجَمَالِ
07;َا
وَلِدِينِهَ
75; فَاظْفَرْ
بِذَاتِ
الدِّينِ
تَرِبَتْ
يَدَاكَ “Bir kadınla dört şey
için evlenilir: Mali, asaleti, güzelliği ve dini için. Sen diNDAR olanı seç ki
elin bereket görsün.” [24] Öte yandan Allah Resûlü, eşlerin
birbirlerinin birtakım kusurlarını büyütmemelerini de ister. Peygamberimiz,
لاَ يَفْرَكْ
مُؤْمِنٌ
مُؤْمِنَةً
إِنْ كَرِهَ
مِنْهَا
خُلُقًا
رَضِىَ
مِنْهَا
آخَرَ “Mümin bir kimse mümine olan eşine
nefret beslemesin; (çünkü) onun bir huyunu beğenmezse de hoşlanacağı başka
bir huyu mutlaka vardır.” [25] Uyarısında bulunmaktadır. Allah Resûlü
aileler olarak akrabalarla ilişkiler konusunda da şöyle buyurur:

تَعَلَّمُوا
مِنْ
أَنْسَابِكُ

05;#1618; #1605;#1614;#1575;
#1578;#1614;#1589;#1616;#1604;#1615;#1608;#1606;#1614;
#1576;#1616;#1607;#1616;
#1571;#1614;#1585;#1618;#1581;#1614;#1575;#1605;#1614;#1603;#1615;#16
05;#1618; #1601;#1614;#1573;#1616;#1606;#1617;#1614;
#1589;#1616;#1604;#1614;#1577;#1614;
#1575;#1604;#1585;#1617;#1614;#1581;#1616;#1605;#1616;
#1605;#1614;#1581;#1614;#1576;#1617;#1614;#1577;#1612;
#1601;#1616;#1609; #1575;#1604;#1571;#1614;#1607;#1618;#1604;#1616;
#1605;#1614;#1579;#1618;#1585;#1614;#1575;#1577;#1612;
#1601;#1616;#1609; #1575;#1604;#1618;#1605;#1614;#1575;#1604;#1616;
#1605;#1614;#1606;#1618;#1587;#1614;#1571;#1614;#1577;#1612;
#1601;#1616;#1609; #1575;#1604;#1571;#1614;#1579;#1614;#1585;#1616;
 “Akrabalık ilişkilerinizi suuml;rduuml;rebilmeniz için suuml;lalenizi
tanıyınız. Çünkü akrabalararası bağların canlı tutulması ailede sevgi bağlarını
güçlendirir, insanı varlıklı kılar, ömrü uzatır.” [26] Şu var ki,
aile reisi önce kendi ailesine sahip çikmalıdır. Sevgili Peygamberimizin,
#1573;#1616;#1584;#1614;#1575;
#1571;#1614;#1606;#1618;#1601;#1614;#1602;#1614;
#1575;#1604;#1585;#1617;#1614;#1580;#1615;#1604;#1615;
#1593;#1614;#1604;#1614;#1609;
#1571;#1614;#1607;#1618;#1604;#1616;#1607;#1616;
#1610;#1614;#1581;#1618;#1578;#1614;#1587;#1616;#1576;#1615;#1607;#16
14;#1575; #1601;#1614;#1607;#1615;#1608;#1614; #1604;#1614;#1607;#1615;
#1589;#1614;#1583;#1614;#1602;#1614;#1577;#1612; “Bir kişi, sevabını
Allah’tan umarak ailesine harcama yaptığında, bu harcama onun için sadaka
olur.” [27] İfadeleri, aile reisini kendi ailesinin bakımını üstlenmesi ve
ihtiyaçlarını gidermesi için teşviktiler. İnsan, kazandığını öncelikle kendisi ve
ailesi için harcamalıdır. Sonra akrabanın, sonra hâlâ imkânı varsa
başkalarının ihtiyaççlarını karşılamalıdır. [28] Aile, ekonomik bir birlik olduğu kadar, âdil
bir paylaşma ortamıdır da. Burada sevgi, kanaat, yemek, mutluluk ve acılar ayrımsız paylaşılır. Bu
bakımdan anne ve baba, sorumluluklarına uygun hareket etmeli ve çocuklarını ihmali
etmemelidir. Onun için Peygamber Efendimiz, #1603;#1614;#1601;#1614;#1609;
#1576;#1616;#1575;#1604;#1618;#1605;#1614;#1585;#1618;#1569;#1616;
#1573;#1616;#1579;#1618;#1605;#1611;#1575; #1571;#1614;#1606;#1618;
#1610;#1615;#1590;#1614;#1610;#1617;#1616;#1593;#1614;
#1605;#1614;#1606;#1618; #1610;#1614;#1602;#1615;#1608;#1578;#1615;
“Bakmakla yuuml;küml; oldu¤u kimseleri ihmali etmesi, kişiye günah
olarak yeter.” [29] Buyurur. Aile, çocuklara güzel ahlâkın aşılandığı
yerdür: #1605;#1614;#1575; #1606;#1614;#1581;#1614;#1604;#1614;
#1608;#1614;#1575;#1604;#1616;#1583;#1612;
#1606;#1614;#1581;#1618;#1604;#1613;
#1571;#1614;#1601;#1618;#1590;#1614;#1604;#1614;
#1605;#1616;#1606;#1618; #1571;#1614;#1583;#1614;#1576;#1613;
#1581;#1614;#1587;#1614;#1606;#1613; “Bir baba çocu¤una güzel
ahlâkın daha değerli bir ba¤ısta bulunmaz.” [30] 30 Hayâ ve edep
çocuklara verilebilecek en güzel değerlerdir. Allah’a olan inancını yitirdiği

zaman insan zavallı bir hâle gelebilir. Câhiliyede öyle babalar vardı ki kızlarını ve hizmetçilerini kötü yola sevk edebiliyorlardı. Oysa Allah, وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَٓاءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الدُّنْيَاۜ وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ “Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde etmek için ifteli olmak isteyen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın.” [31] Buyuruyordu. Ailede bulunan herkes kendince katkıda bulunur bu yuvaya. Çocuklar anne ve babaların yardımcısıdır. Eşler birbirlerinin üstüne titrer. Anne ve baba çocuklarını gözetir. Ailede bir büyük varsa saygı görür. O, tecrübesiyle, anaçlığıyla veya babacanlığıyla ailenin sağlam bir payandası olur. Geleneksel aile hayatımızda yaşılılar, hayatlarını evlâtları ve torunlarıyla bir arada geçirirdi. Günümüzde bu durum sanayileşme ve şehirleşmeye bağlı olarak biraz değişse de, وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًاۜ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَٓا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَٓا اُفٍّ وَلَا

تَنْهَرْهُمَا وَقُلْلَهُمَا قَوْلًا كَر۪يمًا “Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa kendilerine "Öf!" bile deme, onları azarlama, ikisine de güzeli söz söyile!” [32] &nbs;ayeti bizi tüm canlılığıyla anne ve babamıza iyilik yapmaya sevk etmektedir. Bencilliğe yer yoktur ailede, sürekli bir yardımlaşma vardır. Esved şöyelik diyor: “Ben Allah Resûlü’nün eşi Âişe’ye, "Peygamber Efendimiz evinde ne yapardı?" diye sordum. Hz. Âişe, "Allah Resûlü ailesinin işiyle ilgilendi, yani ailesinin hizmetinde bulunurdu. Namaz vakti gelince de namaza çıkardı." diye anlattı.” [33] Hanımına yardım etmekten yüksünmeye örnek bir eşit Efendimiz. O bunu bizzat şöyelik ifade eder:

خَيْرُكُمْخَيْرُكُمْلأَهْلِهِوَأَنَاخَيْرُكُمْلأَهْلِى “Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olandır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanınız.” [34] Allah Resûlü’ne göre aile için ne yapılsa azdır. Allah Resûlü, مَنْ قَاتَلَدُونَمَالِهِفَقُتِلَفَهُوَشَهِيدٌوَمَنْقَاتَلَدُونَأَهْلِهِفَهُوَشَهِيدٌ “Ailesini savunurken ölen şehittir.” [35] buyurur. İnsan gerektiğinde ailesi için canını bile feda edebilmelidir. Aile, vefanın fedakârılıkla, imanın ihsanla, bilginin hürmetle harmanlandığı yerdir. Bundan sonra bereket kendiliğinden gelir. Aile yapısı sağlıklı olan toplum da sağlamdır. Hz. Peygamber, لَيْسَمِنْخَبَّا مَنْامْرَأَةًعَلَىزَوْجِهَا

أَوْ عَبْدًا
عَلَى
سَيِّدِهِ “Kadını, kocası
aleyhinde kıskırtan bizden değildir.”[36] buyurmak suretiyle aileye dışarıdan yapılan
mü dahalelerin tehlikesine işaret eder. Bir defasında kayınbiraderine, cinselliğini
çağrıştıracak şekilde bir kadından söz eden bir kimseyi duyan Allah
Resûlü, لاَ
يَدْخُلَنَّ
هَذَا
عَلَيْكُنَّ
“Bu, bir daha yanımıza gelmesin.”[37] buyurarak aile huzurunu kaçiracak
kimselerin aile içine girmesine engel olunmasını istemiştir. Ailenin mutluluğu için
gerekli özveri gösterilmesine rağmen eşler arasında hâlâ önü
alınamayan problemler devam ederse, iki tarafın ailelerinden sevgiyi ve bağlılığı küllerinden
arındırıacak âdil ve ileri görüşlü kişilere iş düşer.[38] Bir aileyi
kurtarmak için her şey yapıldıktan sonra boşanma nihaî çaredir. Belki de
çaresizliğin bir ifadesidir ve her ne kadar helâl kılınmışsa da Allah’ın asla
hoşlanmadığı bir adımdır.[39] Ailemiz, hayat boyu sahip olacağımız ahlâk, akıl ve şuurun
temellerinin atıldığı, ruhlarımızın mânevî değerlerle beslendiği sıcak yuvamızdır.
Ailede ibadetin tadına varız; kardeşliğin anlamını, anne babalığın şerefini, evlât olmanın
güvenini keşfederiz. Ailede kendimize, yakınlarımıza ve bütün dünyaya bir
anlam biçeriz. Aile ile paylaşmayı, geçinmeyi, sıkıntıyı hep birlikte
göğüsleyip mutluluğu hep beraber yaşamayı öğreniriz. Hadislerle
İslâm Cilt 4 Sayfa 21

[1] Tâ-Hâ, 20/94. [2] Buhârî, Fedâilü
ashâbi’n-nebî, 9. [3] Ebû Dâvûd, Edeb, 99, 100. [4]
Buhârî, Salât, 58. [5] Müslim, Fedâilü’s-sahâbe,
38. [6] En’âm, 6/74. [7] Yûsuf, 12/92. [8] Yûsuf, 12/84, 87. [9]
Hûd, 11/42 [10] Tirmizî, Birr, 9. [11] İbn Manzûr,
Lisânü’l-Arab, II, 77. [12] Buhârî, Nikâh, 3. [13] Duhâ,
93/8 [14] Rûm, 30/21. [15] Yûsuf, 12/91. [16] “Aile”, DÂ, II, 198. [17]
Nisâ, 4/15-16 [18] Nûr, 24/32. [19] Buhârî, Nikâh, 3 [20] Bakara,
2/187. [21] Ebû Dâvûd, Nikâh, 35-36 [22] Buhârî,
Vudû’, 8. [23] Ebû Dâvûd, Zekât, 32. [24] Müslim,
Radâ’, 53. [25] Müslim, Radâ’, 61. [26] Tirmizî, Birr, 49.
[27] Buhârî, &lcirc;mân, 41 [28] Müslim, Zekât, 41. [29] Ebû
Dâvûd, Zekât, 45 [30] Tirmizî, Birr, 33. [31] Nûr, 24/33. [32]
İsrâ, 17/23. [33] Buhârî, Ezân, 44. [34] İbn Mâce, Nikâh, 50.
[35] Nesâî, Muhârebe, 23. [36] Ebû Dâvûd, Talâk, 1 [37]
Buhârî, Nikâh, 114. [38] Nisâ, 4/35. [39] Ebû Dâvûd,
Talâk, 3.